

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 maja 1960 r.

w sprawie trybu postępowania przy uznawaniu gospodarstw rolnych za wspólnie lub odrębnie prowadzone dla celów wymiaru podatku gruntowego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) i art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 i z 1959 r. Nr 1, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zmiany w stanie władania gruntami wpisane do ewidencji gruntów na podstawie przepisów rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 28 czerwca 1955 r. w sprawie trybu postępowania przy zgłaszaniu i dokonywaniu zmian w danych objętych ewidencją gruntów i budynków (Dz. U. Nr 27, poz. 159) nie mają wpływu na ustalenie wymiaru podatku gruntowego, jeżeli mimo dokonania tych zmian zgodnie z przepisami prawa i wykazania gruntów w ewidencji jako oddzielnych jednostek rejestrowanych grunty te objęte są wspólną gospodarką.

§ 2. 1. Za wspólną gospodarkę uważa się gospodarkę rolną, której sposób prowadzenia wskazuje na to, iż stanowi ona jedną całość gospodarczą, w szczególności wskutek dokonywania wspólnych zbiorów oraz zaspokajania wspólnych potrzeb z przychodów osiągniętych z gospodarstwa jako całości. Jeżeli grunty stanowią własność (współwłasność) małżonków, ich dzieci oraz krewnych lub powinowatych i na tych gruntach prowadzona jest gospodarka rolna przez jedną z tych osób, przyjmuje się, że grunty te objęte są wspólną gospodarką, bez względu na to, czy osoby te pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z osobą prowadzącą gospodarkę rolną.

2. Jeżeli nabycie części gruntów przez krewnego podatnika nastąpiło w drodze kupna lub darowizny, zawartych w formie prawem przewidzianej, część gruntów nabytych przez krewnego uznaje się za odrębny przedmiot opodatkowania wówczas, gdy takie nabycie pozostaje w szczególności w związku z zawarciem przez krewnego małżeństwa i krewny ten prowadzi odrębne gospodarstwo domowe i sam gospodaruje na części nabytej; wspólne używanie budynków mieszkalnych i zabudowań gospodarczych nie stanowi przeszkody do uznania gruntów podatnika i jego krewnego za dwa odrębne przedmioty opodatkowania.

3. Jeżeli nabycie części gruntów przez krewnego podatnika nastąpiło w drodze dziedziczenia i dział gruntów nastąpił w formie prawem przewidzianej, część gruntów nabytych przez krewnego uznaje się za odrębny przedmiot opodatkowania wówczas, gdy krewny prowadzi odrębne gospodarstwo domowe i sam gospodaruje na części nabytej bądź oddaje ją do gospodarowania osobie trzeciej nie będącej jego krewnym lub powinowatym i nie pozostającej z nim we wspólnym gospodarstwie domowym; wspólne używanie budynków mieszkalnych i zabudowań gospodarczych nie stanowi przeszkody do uznania gruntów poszczególnych spadkobierców za odrębne przedmioty opodatkowania.

4. Jeżeli nabycie gruntów nastąpiło w drodze dziedziczenia, lecz dział gruntów wchodzących w skład spadku nie został jeszcze dokonany w formie prawem przewidzianej, wówczas przedmiotem opodatkowania jest ogólny obszar gruntów wchodzących w skład spadku. Jeżeli spadkobiercy oprócz udziału w spadku, w którego skład wchodzi gospodarstwo rolne, posiadają własne gospodarstwa rolne, a zachodzą przypadki określone w ust. 1, wówczas gospodarstwo spadkowe oraz gospodarstwa własne spadkobierców stanowią jeden przedmiot opodatkowania. Jeżeli natomiast spadkobiercy oprócz udziału w spadku, w którego skład wchodzi gospodarstwo rolne, posiadają własne gospodarstwa rolne, na których po otwarciu spadku prowadzą odrębną gospodarkę, wówczas odrębnym przedmiotem opodatkowania jest gospodarstwo rolne wchodzące w skład spadku i odrębnymi — gospodarstwa rolne, stanowiące własność spadkobierców.

§ 3. 1. Decyzje co do tego, czy na gruntach prowadzona jest wspólna gospodarka (§ 2 ust. 1) bądź odrębna gospodarka (§ 2 ust. 2, 3 i 4 zdanie trzecie), wydaje wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej na wniosek komisji (ust. 2), chyba że prezydium powiatowej rady narodowej zastrzeże decyzje do kolegiального rozpatrzenia.

2. W skład komisji (ust. 1) wchodzi:

- 1) jako przewodniczący — kierownik wydziału finansowego lub jego zastępca oraz
- 2) jako członkowie:

- a) przedstawiciele wydziału skupu oraz wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium powiatowej rady narodowej,

- b) sekretarz gromadzki oraz sołtys z danej wsi.

3. Przed wydaniem opinii komisja (ust. 2) zasięga opinii komisji budżetowo-finansowej i komisji rolnej gromadzkiej rady narodowej (miejskiej rady narodowej lub rady narodowej osiedla). W razie potrzeby komisja bada stan faktyczny na gruncie.

4. W razie ujawnienia w danym roku podatkowym gruntów ukrytych przed opodatkowaniem, jak również zagospodarowanych, a figurujących jako odłogi, lub gospodarstw fikcyjnie rozdrobionych itp., dokonuje się ponownie wymiaru podatku gruntowego na dany rok, uwzględniając ujawnione dane.

§ 4. 1. Zgłoszenia zmian we władaniu gruntami, dotyczące zarówno podziału, jak i połączenia (kumulacji) gruntów dla celów wymiaru podatku gruntowego, nie rozpatrzone w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia, podlegają ułatwieniu w trybie tego zarządzenia.

2. Decyzje w sprawie zmian we władaniu gruntami, wydane na podstawie przepisów §§ 2 i 3 zarządzenia Ministrów Rolnictwa, Gospodarki Komunalnej, Finansów i Skupu z dnia 31 października 1956 r. w sprawie wprowadzenia do ewidencji gruntów zmian we władaniu gruntami oraz ustalania w związku z tymi zmianami wymiaru podatku gruntowego i obowiązkowych dostaw (Monitor Polski Nr 95, poz. 1052), uwzględnia się przy wymiarze podatku gruntowego do czasu przedłożenia przez zainteresowane strony dokumentów urzędowych, uzasadniających dokonanie zmian, w szczególności aktów notarialnych, prawomocnych orzeczeń sądowych itp., nie dłużej jednak niż w ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia. Po upływie tego okresu, w razie nieprzedłożenia wymienionych dokumentów, miarodajne dla wymiaru podatku gruntowego będą dane objęte ewidencją gruntów według stanu zapisów przed wydaniem wymienionych decyzji.

§ 5. 1. Podania (odwołania, skargi, zażalenia), w których podatnicy domagają się obniżenia podatku gruntowego z tego powodu, że bądź nastąpiły zmiany w osobach władających gruntami, bądź obszar, rodzaj użytków i klasy gruntów, przyjęte do wymiaru podatku gruntowego, nie odpowiadają stanowi faktycznemu i są niezgodne z danymi objętymi ewidencją gruntów i budynków, powinny być — przed ich rozpatrzeniem przez wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej — kierowane do wydziału rolnictwa i leśnictwa tegoż prezydium celem wydania decyzji w sprawie zgłoszonych zmian.

2. Jeżeli w podaniach, o których mowa w ust. 1, podatnicy proszą o odroczenie płatności odpowiedniej części podatku, odroczenie płatności może nastąpić po uprzednim pozytywnym zaopiniowaniu sprawy przez wydział rolnictwa i leśnictwa. Decyzja w sprawie odroczenia płatności stanowi podstawę do odpowiedniego zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

§ 6. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu mowa jest o prezydium powiatowej rady narodowej i jego organach, należy przez to rozumieć również prezydium rady narodowej miasta stanowiącego powiat i prezydium rady narodowej miasta połączonego z województwa oraz ich organy.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Minister Finansów: w z. J. Kola